

УЖИЦЕ 15-22. ОКТОБАР 2018.

МАЛИ ЈОАКИМ

ФЕСТИВАЛ
11. ПРЕДСТАВА
ЗА ДЕЦУ
ПРОФЕСИОНАЛНИХ
ПОЗОРИШТА
СРБИЈЕ

ЗАЈЕДНИЦА
ПРОФЕСИОНАЛНИХ
ПОЗОРИШТА
СРБИЈЕ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
И ИНФОРМИСАЊА

ГРАД УЖИЦЕ

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
УЖИЦЕ

ЗАЈЕДНИЦА
ПРОФЕСИОНАЛНИХ
ПОЗОРИШТА
СРБИЈЕ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
И ИНФОРМИСАЊА

ГРАД УЖИЦЕ

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
УЖИЦЕ

У УЖИЦУ ОТВОРЕН 11. „МАЛИ ЈОАКИМ“

ЗАМЕНИК ГРАДОНАЧЕЛНИКА НЕМАЊА НЕШИЋ ОТВОРИО 11. ФЕСТИВАЛ ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ „МАЛИ ЈОАКИМ“

Пружимо деци могућност да заволе позориште

Нисмо пристрасни када кажемо да Ужице јесте град културе и да на културној мапи нашег града посебно место има позоришна уметност с обзиром на традицију Народног позоришта Ужице, као и Југословенског позоришног фестивала „Без превода“.

Чињеница да ће наш град од 15. до 22. октобра бити домаћин фестивала „Мали Јоаким“ посебно нас радује, јер деца на нашим просторима ретко посећују позориште, што би свакако требало да се мења. Сусрет са театром у детињству може бити од пресудног значаја за подстицање дечије радозналости и маште и формирање става према уметности уопште. Деца по својој природи свет око себе сагледавају и доживљавају кроз игру, а од свих облика уметности драмска им је најближа. Кроз њу деца откривају сама себе и свет који их окружује, истражују своје понашање и односе са светом, откривају стварност, уочавају шта је битно.

Дете не може само себе да поведе у позориште.

Зато позивам маме и тате, баке и деке и све остале који су најмлађима блиски да поведу децу у Народно позориште Ужице наредних дана. Имаће прилику да погледају најбоље позоришне представе намењене деци и младима које су у професионалним позориштима настале у протеклих годину дана. Пружимо деци могућност да заволе позориште, да остваре своје право на учешће у уживању и култури.

О ПРЕДСТАВИ

Принцеза, витез и змај

На питање како им се свидела прва од седам представа које ће имати прилике да погледају, деца су се углавном сложила у томе да су се лепо забавили, али и научили много тога.

„На овој представи смо научили да је љубав и пријатељство најважније“, сложили су се малишани из вртића Поветарац.

Што се тиче одабира омиљених ликова из представе, мишљења су била подељена: девојчице су углавном бирале принцезу, дечаци витеза, а један дечак је имао мало другачији одговор. „Мени се највише видео змај, зато што је зао“.

ОКРУГЛИ СТО

Децу треба да чувамо и негујемо лепим представама

Једанаести фестивал представа за децу под називом „Мали Јоаким“ одржава се у спомен на оца српског театра, Јоакима Вујића који је рођен 1772. у Баји, данашњој Мађарској, подсетио је мр Бранко Поповић, позоришни редитељ, отварајући први округли сто у холу Народног позоришта. Он је нагласио да је 1835. године Јоаким Вујић отворио позориште у Крагујевцу.

„Била је то врста дворског позоришта, какво је Кнез Милош видео у Бечу и хтео да тако нешто приреди за себе. Међутим, то позориште није дуго трајало, а Јоаким је, као и многи уметници завршио у беди.

Лепша страна приче је да је он научио српски народ да воли поезију и слави глумце и писце. Од тада смо ушли у културни свет еманципованих народа и славећи њега, ових дана ћемо славити и постојање српског позориште уопште“, рекао је Поповић.

„За Фестивал је званично пријављено 11 представа. Већина је одгледана на премијерним и репризним извођењима. Погледао сам мање представа него што сам очекивао и него што бих волео, али је и тада било тешко одлучити се за седам најбољих“, започео је разговор након прве од седам представа Борис Тодоровић, селектор фестивала „Мали Јоаким“. „Сматрам да треба избегавати унапред осмишљене концепте, када је у питању критеријум за одабир представа. Међутим, било каква селекција без основних принципа била би немогућа“, рекао је Тодоровић и додао да је највише пажње обратио на заокруженост приче, тематску обраду света деце, глумачку посвећеност и истраживање позоришног језика у свим његовим сегментима.

„Малог Јоакима“ је отворило најмлађе професионално позориште у Србији, Прво приградско позориште – ПУЛС ТЕАТАР из Лазаревца представом „Дамојед“, по тексту Наташе Илић, у режији Александра Трмчића.

„Моја жеља је била да радим искључиво дечје представе, јер сматрам да су деца наша будућа публика и да њу треба да негујемо и чувамо лепим представама“, рекао је Трмчић и додао да је по њему најбитније да дечја представа има бајковит тон али и да садржи животну поруку, да је интерактивна и испуњена визуелним ефектима, кореографијом, музиком.

„Трудили смо се да представа не остане само на нивоу сликовног приказа, па смо унели и анимације. Сматрам да је такмичење са данашњом филмском и телевизијском продукцијом бесмислено, па смо и у саму представу унели те 3D ефекте“, рекао је Душко Корлат који је радио музику за представу „Дамојед“ и додао да звукови прате карактере ликова и да сама музика није имала конкретан правац, већ је веома шаренолика.

Поред Александра Трмчића, који је и редитељ и глумац ове представе, и Душка Корлата, музичког продуцента, у стварању „Дамоједа“ учествовали су и костимограф Соња Которчевић, кореограф Ирина Митровић, и глумци: Лазар Максић, Маја Софронијевић, Угљеша Спасојевић, Ана Ћук, Јелена Цвијетић, Лазар Топаловић и Владан Станошевић.

„Наш циљ је да се не стидимо представе, није битно толико како ћемо проћи код критике“, сложили су се учесници ове представе. Такође су прокоментарисали да је целокупан рад био тимски и истакли велико задовољство што учествују у представама за децу.

Завршну реч је имала Наташа Гвозденовић, критичарка фестивала која је похвалила употребу анимације у представи за коју сматра да је публика лепо реаговала. „Деца су најзахтевнија публика, битно је играти са мером, а ви сте били веома посвећени“, похвалила је ансамбл Наташа Гвоздевић и додала:

„Сматрам да је најбитније добро испричати причу, без обзира да ли је у питању савремена бајка или адаптација нама познате. Уживање је било гледати вас.“

АЛЕКСАНДАР ТРМЧИЋ, ГЛУМАЦ И РЕДИТЕЉ ПРЕДСТАВЕ „ДАМОЈЕД“

Не смемо заборавити да маштамо

Представе доста помажу у очувању дечје маште, која је такође битна и за одраслог човека, поготову за глумце. Никада не смемо изгубити дете у себи и заборавити да маштамо, каже у разговору за фестивалски билтен Александар Трмчић, глумац и редитељ представе „Дамојед“, која је отворила 11. Фестивал професионалних позоришта за децу и младе „Мали Јоаким“.

Како изгледа рад на представи која се не зауставља на ниво илустрације већ укључује и мноштво видео материјала? Да ли је процес стварања представе другачији?

- Па ко познаје технику, лако му је. Ја сам технички лаик, у тој сфери заиста ништа нисам знао. Међутим, све сам то био приморан да савладам када смо схватили да доста тога може да се прикаже кроз анимацију. Душко Корлат је такође учествовао у прављењу и монтажи видео материјала и заједно смо кренули прво од најзахтевније анимације, након тога све је било лако. Тако да смо успут, кроз процес стварања, сви заједно учили.

Да ли су деца захтевнија публика од одраслих?

- Деца су искренија и жустрија публика, уколико им се нешто не свиђа они ће да реагују - устаће, добацивати, викати. Глумцима је увек добродошла сугестија, савет или коментар, како би видели на каквом су путу. У том смислу деца су уједно и најбоља публика.

Како најмлађа публика у Лазаревцу реагује на ваше и туђе представе, да ли сте задовољни одзивом ?

- Лазаревац је доста мањи од Ужица и с обзиром на то да смо ми најмлађе позориште, на неки начин смо успели да око нас оформимо неку своју публику и негујемо је. Деца заиста воле наше представе. Волим да чујем коментар деце и родитеља, искрено одушевљење након што одледају неке од представа . Понекад нас и зауставе на улици и уделе комплименте, а то ми је највеће задовољство. Преко Центра за културу општине Лазаревац деци је омогућено да погледају такође доста професионалних београдских представа, како вечерњих тако и представа за децу. Мислим да се наша најмлађа публика лепо гради кроз представе које нуди наш град.

Када говоримо о усмеравању деце ка правим вредностима, у којој мери је позоришно образовање неопходно у данашње време и који је удео родитеља у томе?

- То је јако комплексно питање. Сматрам да родитељи, пре свега, морају да развију комуникацију са својим дететом и да га прате. Да га прате као једно ново биће кога кроз одрастање доста обликује околина, друштво, па и програм који му се пласира, који може да види што на интернету, што на телевизији. Родитељи треба такође да имају више разумевања према деци, ипак су ово новије генерације које данас много боље сарађују са мобилним телефоном. Наравно, представе доста помажу првенствено у очувању дечје маште, која је и за одраслог човека битна, поготову за глумце. Никада не смемо изгубити дете у себи и заборавити да маштамо. Треба више да се дружимо, мање да гледамо у телефоне, више излазимо, трчимо, шетамо, уживамо у природи. То је оно што развија дечју машту а одраслима смирује мисли које су убрзане због данашњег темпа живота.

Марија Ненадић

РЕЧ КРИТИКЕ

Како се отвара затворено срце

Представа „Дамојед“ Пулс театра у Лазаревцу настала по тексту Наташе Илић, а у режији Александра Трмчића отворила је овогодишњи „Мали Јоаким“, 11–ти по реду фестивал представа за децу професионалних позоришта Србије, којем је домаћин Народно позориште у Ужицу.

У представи играју: Лазар Максић, Маја Софронијевић, Угљеша Спасојевић, Ана Ђук, Александар Трмчић, Јелена Цвијетић, Лазар Топаловић, Владан Становић. Игра ансамбла је посвећена, у доброј комуникацији са публиком, у пријатном темпу вас воде кроз причу, ниједног момента не прелазе у карикатуру. Игром они креирају јасно свет бајке.

Бајка Наташе Илић „Дамојед“ о једном змају вегетаријанцу у једном замку, који хоће да поједе једну даму како би испунио оно што од њега очекује породица, говори нам заправо о томе како се отвара једно затворено срце уз помоћ храбрости, добре воље и добронамерних помоћника. Свака је бајка пут иницијације и када добро победи зло, а другачије у бајкама готово да не бива, јунак на свом развојном путу доживи преображај. Тако је и у овом случају са нашим Змајем.

Редитељ Трмчић (у улози Витеза у представи) представу обликује пажљиво, послушјући саму причу. Употреба видео материјала је сврсисходна, даје оквир и наговештава даљи ток, „увлачи“ гледаоца даље у ток. Једнако тако употреба

лутке (Краљ-риба) даје представи један заумни момент који заокупља гледаочеву пажњу.

Музика Душка Корлата спаја складно различите жанрове и даје посебно разигран тон овој топлој бајци у стиху. Кореографија Ирене Митровић употпуњује причу која настаје пред нама, док костим Сање Которчевић својом динамиком тачно прати темпо представе.

Драгоцено у „Дамоједу“ лазаревачког Пулс театра јесте заокружена представа која се не удвара својој искреној и баш зато захтевној публици него јој течно доноси представу која их учи да је позитивна промена могућа и извесна.

Наташа Гвозденовић

ДАНАС НА РЕПЕРТОАРУ

ЗВОНАР БОГОРОДИЧИНЕ ЦРКВЕ У ПАРИЗУ

(Према мотивима истоименог романа Виктора Игоа)

Драматизација по роману Виктора Игоа: Радан Радовић
 Режија, сценографија и адаптација текста: Зоран Лозанчић
 Костим: Мирјана Стојиљковић
 Асистент редитеља: Милан Илић
 Асистент сценографа: Тамара Ракић
 Музика: Бата Златковић

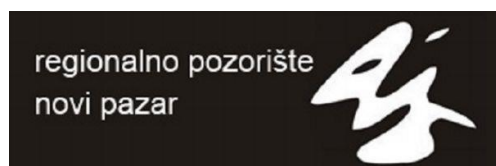

Ликови:

КВАЗИМОДО – Дејан Тончић
 ЕСМЕРАЛДА – Јелена Вукићевић
 КЛОД ФРОЛО - Владимир Керкез
 ЖАН ФРОЛО - Предрог Миленковић
 ПЈЕР ГРЕНГОАР - Никола Ракић
 КАПЕТАН ФЕБУС - Стеван Здравих
 ТРИСТАН - Душан Јовановић
 КРАЉ ПРОСЈАКА - Драган Маринковић
 ПРОСЈАК 1 - Слађана Несторовић Ристић
 ПРОСЈАК 2 - Биљана Савић
 ПРОСЈАК 3 - Јованка Андрић
 ПРОСЈАЦИ: Мила Тончић/Катарина Марковић
 Војин Ћирић/Огњен Миленковић
 Вања Пршић
 Милица Бићанин/Нина Бранковић
 Милена Михајловић/Ана Тодоровић
 Нађа Вучковић/Јелена Питаревић
 Мила Раденковић/Мина Јевтић
 ДИРЕКТОР Бранислав Недић

СУТРА НА РЕПЕРТОАРУ

ЗБРКА ОКО ВУКА

Радослав Павелкић

Адаптација текста и режија: Миодраг Динуловић

Сценографија и костим: Анна Колбјанова

Помоћник редитеља: Лемана Бећировић

Играју:

Вук Вучко: Рифат Рифатовић

Андјелина: Кристина Јевтовић

Бака Жића: Андјела Марић

Цеца Празноглавић: Сандра Миљковић

Тимотије: Душан Живанић

Глумац - Харис Шећеровић

Ибрахим Паника: Харис Шећеровић

Глас са ТВ-а: Лемана Бећировић

КРЕШТАЛИЦА

Обичаји - да или не?

Рубрику “Крешталица” пишу господин Матија Павићевић, дечак од 10 година, ученик четвртог разреда Основне школе „Нада Матић“, и Ивана Павићевић Лазић, глумица уживчког Народног позоришта, овога пута у улози његове тетке и благонаклоног критичара.

Циљна група представе “Дамојед” су деца узраста преко четири године, али тема коју овај текст обрађује свакако интересује старију децу, па и одрасле.

Прича коју пратимо је прича о једном Змају који се слепо држи научених обичаја и сходно томе намерава да од једне Даме направи сладолед. Али како Матија лепо примећује: “Змаја је та Дама просветлила и подсетила да и он има душу.”

Обраћајући пажњу на редитељска решења у овој представи, сложили смо се да је пројекција, употребљена уместо сценографије, визуелно занимљиво решење, а њен најбољи део је управо омогућена кореспонденција глумаца са истом. Иако Матија тврди да “змајеви не живе у дворцу већ у гнезду”, које му је ипак недостајало на сцени.

Костимографски радови су нам свакако дали јасну слику ликова, иако се Матијин и мој укус разликује. Њему се костим допада због својих “ситних детаља”, док глумица и тетка Ивана више воли сведенију форму. Ово мимоилажење само подсећа да не треба да заборавимо да једна представа са својим решењима често зависи од самог укуса гледаоца.

Разрађујући тему музичких композиција у представи „Дамојед“, са задовољством смо приметили да су деца у неким тренуцима могла чути мелодије џеза и рока. С обзиром на данашњу музичку сцену, сматрамо да је добродошла свака прилика да се деца квалитетно музички образују.

Порука да су племенитост, доброта и љубав смисао живота стигла је и до детета које са благим незадовољством каже „сада су основа живота паре, кућа, да будеш главни и да управљаш свима”.

Занимало ме је да ли Матија мисли да једна Дама треба да остане дама или је неопходно да се на крају и потуче са самим Змајем у своју одбрану. Матијин став је да би даме требало да остану даме, али да веровање у обичаје, у овом случају да змајеви једу људе, може код даме изазвати понашање као код витеза.

Најзад смо повели разговор и о поруци коју овај текст шаље, а то је да сви некада слепо пратимо обичаје, и то само зато што не знамо за друго. “Па у школама су хтели да нам дају обичај ношења униформи, а ми онда не бисмо могли да будемо сви различити као што јесмо.”

Дакле, после представе “Дамојед”, остаје нам да се питамо: “Обичаји - да или не?”

СЕЛЕКТОР 11. ФЕСТИВАЛА „МАЛИ ЈОАКИМ“

Борис Тодоровић

СТРУЧНИ ЖИРИ

Снежана Ковачевић, костимографиња
Мр Бранко Поповић, позоришни редитељ
Тања Јовановић, глумица

ВОДИТЕЉ ОКРУГЛОГ СТОЛА

Мр Бранко Поповић

РЕДАКЦИЈА БИЛТЕНА

Зоран Јеремић
Наташа Гвозденовић
Гордана Савић
Марија Ненадић

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА ФЕСТИВАЛА

Зоран Стаматовић, Народно позориште Ужице

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Ивана Недељковић, Прво приградско позориште - Пулс Театар Лазаревац
Милена Богавац, Шабачко позориште
Милош Крстовић, Књажевско-српски театар „Јоаким Вујић“ Крагујевац
Бранислав Недић, Крушевачко позориште
Јелена Стојановић Патмогић, Позориште за децу Крагујевац
Миодраг Динуловић, Краљевачко позориште
Милица Радуловић, Позориште лутака Ниш
Градимир Филиповић, Народно позориште Пирот
Сеадетин Муџезиновић, Регионално позориште Нови Пазар
Спасоје Ж. Миловановић, Народно позориште у Нишу
Ненад Јовић, Позориште „Бора Станковић“ Врање
Предраг Радоњић, Народно позориште Приштина
Владимир Ђуричић, Народно позориште Тимочке крајине – Центар за културу „Зоран Радмилковић“ у Зајечару